

Verslag van de boekbespreking van “De Omslag” op 29 augustus 2006 in de Hoofdbibliotheek te Zoetermeer.

Besproken werd het boek: VERA van Jan Siebelink, uitgeverij De Bezige Bij

Aanwezig: Thea, Paulien, Wil, Gerard, Ruut, Marné, en Gerda

Gelezen boek: “Vera” van Jan Siebelink

Wat vonden zij ervan:

- Thea: Sprak haar niet aan, 2x gelezen.
Paulien: Rake typering van verhoudingen binnen families.
Wil: Korte krachtige zinnen. Inhoud staat dichtbij. Verhoudingen binnen familie met ouders en zus.
Gerard: Onderhoudende, goed geschreven en spannende roman. Herkenbare personen en situaties.
Ruut: Prachtig geschreven, verhaal op zich kabbelde wat aan.
Marné: Schets van herkenbare situaties in gezin, met de nadruk op de zorg over en de liefde voor elkaar.
Gerda: Herhaling van ongeveer dezelfde zaken worden wel goed afgerond, Cirkelvertelling.

Achtergrond van de schrijver.

Jan Siebelink is op 13 februari 1938 geboren te Velp. Zijn vader had een kleine bloemisterij waarin Jan vaak behulpzaam was bij bijvoorbeeld het rondbrengen van de bloemen. Hij groeide op in een godsdienstig “zwaar” milieu. Na een hemels visioen had zijn vader zich aangesloten bij een streng orthodoxe groepering.

Via de ULO kwam hij op de kweekschool; werd onderwijzer in Laag-Soeren en studeerde in zijn vrije tijd Franse taal - en letterkunde.

Tijdens die studie kwam Jan in aanraking met de Franse auteur van Nederlandse afkomst

J.-K. Huysman, in wiens boeken het macabere wordt verheerlijkt.

In 1963 werd hij leraar Frans aan de MAVO te Dieren.

Pas in 1975 debuteerde hij met de verhalenbundel “Nachtschade”.

Andere werken van Jan Siebelink:

• Een lust voor het oog	1977
• De herfst zal schitterend zijn.	1980
• En joeg de vossen door het staande koren.	1982
• De overkant van de rivier.	1990
• Pijn is genot.	1992
• Mijn leven met Tikker.	1999
• Margaretha.	2002
• Knielen op een bed violen.	2005

Thema van het boek.

Het onvolmaakte ten aanzien van (familie)-relaties en het leven zelf.

Motto:

Het uitgangspunt van het boek is een citaat uit het boek “Thérèse Desqueyroux” van François Mauriac.

“ Thérèse, beaucoup diront que tu n’existes pas. Mais je sais, que tu existes, moi qui depuis des années t’épie.....”

“ Thérèse, velen zullen zeggen dat je niet bestaat, maar ik weet dat je bestaat, ik die sinds jaren naar je uitkijk....”

Genre:

Familieroman / psychologische roman.

Samenvatting:

Op een terrasje blikt Vera terug op haar leven. Als klein kind woont ze in de Perzikstraat. Haar moeder leest haar vaak voor en haar vader werkt heel hard en heeft weinig tijd voor haar. Ze heeft niet veel vrienden en is het buitenbeentje van de school. Thuis is het ook niet echt gezellig. Ze heeft het idee dat haar vader en moeder niet van elkaar houden. Om haar eenzaamheid te vullen heeft ze veel vriendjes. Haar eerste echte liefde is Alco. Hij is bezeten van haar, maar na een tijdje is haar liefde over en laat ze hem in de steek. Ze gaat na het gymnasium om Nederlands te studeren. Tijdens een lezing ontmoet ze Daniël. Al snel na de eerste ontmoeting gaan ze trouwen. Met haar schoonouders kan ze het beter vinden dan met haar eigen ouders. Vera en Daniël hebben een huis in de Buys Ballotstraat. Op een dag staat Alco voor de deur. Er wordt echter niet duidelijk wat hij komt doen. Vera krijgt een kind, Heleen. Op de dag dat Heleen wordt gedoopt sterft haar moeder. Vera is teleurgesteld in Suze, die op dat moment in Ivoorkust zit en niet terug komt voor de crematie. Dan wordt Heleen ziek. Ze kan nog maar net van de dood worden gered. Ze heeft een darmziekte en moet een speciaal dieet volgen. Als Vera op een dag thuis komt staat Alco in de kamer. Hij zegt, dat hij naar haar verlangt en randt haar aan. Daarna belooft hij haar met rust te laten. Vera krijgt een baan als lerares Nederlands op haar oude middelbare school. Ze vindt het erg leuk, behaalt goede resultaten en organiseert veel buitenschoolse activiteiten. Ze gaat mee met een excursie naar een kunstgalerie. Daar ontmoet ze kunstenaar Emile. Ze wordt verliefd op hem, maar geeft daar niet aan toe. Dan krijgt ze voor haar verjaardag van Heleen en Daniël een bijzonder cadeau; ze mag een portret van zichzelf laten maken. Emile zal de schilder zijn. Ze wordt opnieuw verliefd, maar er gebeurt niks. Op Emile’s verjaardag loopt ze echter weg voor Daniël. Hij gaat naar huis en is erg boos. Ze raken in een huwelijks crisis, maar alles komt goed. In een maand tijd overlijden beide ouders van Daniël. Heleen mag van haar dieet af. Dan wordt ook Vera’s vader ziek. Suze, die terug is uit Ivoorkust en ineens lesbisch blijkt te zijn, ontvoert haar vader uit het ziekenhuis en dan overlijdt hij. Vera is boos, dat zij niet bij zijn laatste moment kon zijn en ook omdat Suze op de begrafenis het laatste woord heeft. Als Heleen slaagt, gaat ze naar de kunstacademie in.*In het begin lijkt alles goed te gaan, maar later blijkt dat ze anorexia heeft. Ze zoeken hulp en het gaat veel beter. Op haar werk merkt Vera dat iemand een schilderij van haar wil stelen en ze neemt ontslag. Dan krijgt Heleen een terugval. Ze wordt in een kliniek geplaatst. Vera heeft haar weggebracht en zit nu in Kijkduin op een terrasje.

“Vera” wordt in de literatuur vergeleken met boeken als “Madame Bovary” van Flaubert, “Eline Vere” van Couperus en “Terug tot Ina Damman” van Vestdijk.